

uit te voeren. Maar de keukenmeid was druk aan het roeren in de soep en scheen niet te luisteren en daarom waagde ze het verder te gaan: «In vier en twintig uur, naar ik *meen*, of is het in twaalf? Ik —»

«Houd toch op», zei de Hertogin, «cijfers kan ik niet uitstaan!» En toen begon ze haar kind weer te verzorgen, onderwijl een wiegeliedje zingend en het kind heftig schuddend bij het eind van elken regel:

«Spreek heftig uwen kleine aan
En sla hem als hij niest:
Geen rede toch wil hij verstaan,
Hij doet, wat hij verkiest».

KOOR.

(Waarmee de keukenmeid en het kind instemmen):

»Boe! boe! boe!«

Terwijl de Hertogin het tweede couplet zong, bleef ze aanhoudend het kind vreeselijk heen en weer schudden, waardoor het arme schepseltje zoo hilde, dat Alice nauwelijks de woorden kon verstaan:

»Ik spreek mijn jongen heel barsch aan
En sla hem als hij niest,
Van peper zal hij houden gaan
Als moeder dit verkiest!«

KOOR.

»Boe! boe! boe!«

«H
als je
haar-
make
en ze
wierp
event
moeit
zijn a
een z
snoof
kroop
gewel
Zoo
moest
soort
bij h
het n
meene
een pa
op m
De laa
ding,
opgeh
«dat i